కన్నకూతురు కథ

ఆయనకు నేను కన్నకూతురునే. పైగా ఆయనకు నేను ఒక్కతెనే సంతానం. ఆయనకు పభై వేల రూపాయీల ఆస్తి వుంది. ఇటీవల మా అమ్మ [illegible] ఆస్తి నాకు రాసి ఇచ్చాడు. మిగిలిన ఇరవై వేల రూపాయీల ఆస్తీ చరాస్తి. నోట్లమీద వుంది. అది ఎటుపోయి ఎటువొచ్చినా మంచిదని తనకే వుంచుకున్నాడు. నేనూ సరే అన్నాను. మా ఆయనకు ఇవన్నీ పట్టవు. "మీ ఇష్టం వొచ్చినట్లు కానివ్వండి," అన్నారు.

మా ఆయనకు మద్రాసులో ఉద్యోగం. ఉద్యోగం పెద్దదే. అయితే మాకు ఆరుగురు సంతానం. ముగ్గురు పిల్లలు పెద్దక్లాసుల్లో చదువుతున్నారు. పైగా మావారు కొంచం పరువుగా బ్రతికిన కుటుంబానికి చెందినవారు. అందువల్ల మా ఇంట్లో ఖర్చు కొంచెం ఎక్కువ [illegible] మాత్రం గిట్టేదికాదు.

ఆయన లేనప్పుడు "ఏమైపోదామని ఇట్లా ఖర్చు చేసి?" అనేవాడు. "పువ్వులు అమ్మిన చోటే కట్టెలు అమ్మ [illegible]

"ఏంమాట లవి? ఇప్పుడు మేము మాత్రం పెడుతున్న ఖర్చేమిటి?" అనే దాన్ని.

"దీన్ని ఏమంటారు? పిల్లలు లేవగానే వాళ్ళకు తలోక అణా ఇస్తావు? నిన్న మీ ఆయన్ని చూట్టానికి నలుగురు

'శాయన్న'

వస్తే ఆ నలుగురికీ కాఫీ ఇచ్చావు. పొద్దున్నా, మధ్యాహ్నం ఈ కాఫీలు తాగకపోతేం? వొక్క కూర చేసుకుంటే కాకపోతుందా? రెండు కూరలు, పప్పు, చారు, రసం ఇవన్నీ లేకపోతేం? రసంవుంటే పప్పుచారు అక్కర్లేదు. పప్పుచారు వుంటే రసం అక్కర్లేదు. నేనూ మీ అమ్మా ఇట్లా తింటే వొచ్చేదే నీకీ ఆస్తి?" అని మొదలుపెట్టేవాడు.

నిజానికి ఆయన తన ఆస్తి చాలా కష్టపడి సంపాదించాడు. కష్టపడి సంపాదించటం అంటే మామూలు రైతుకు, ఖర్చు పూర్తిగా తగ్గించుకోవటం కంటే వేరే వుపాయం ఏముంది? అందువల్ల దమ్మిడీ ఖర్చు కాకుండా బిగబట్టటంవల దమ్మిడీకి దమ్మిడీకి ముడివేయటం వల్ల ఆయన ఈ ఆస్తి సంపాదించాడు. అట్లా సంపాదించిన వారికి, దీనికనీ దానికనీ డబ్బు సెలవు అవుతూవుండటం మనస్సుకు చీకాకుగానే వుంటుంది మరి. అందుకని మేము జాగ్రత్తగానే వుండేవాళ్లం కాని ఎంత జాగ్రత్తగా వుండి ఏం లాభం? ఏదో జరిగేది. అది మాకు మామూలు ఖర్చుగా, తప్పనిసరైన ఖర్చుగా కనుపించేది. కాని ఆయన ఇంత ఎత్తున లేచేవాడు. నామట్టుకు నేను ఏనాడూ వినని మాటలూ, మా ఇంట్లో ఏనాడు వాడుకోని మాటలూ అనేవాడు. ఆ మాటలకు పిల్లలు బిత్తరపోయేవారు.

"ఎందుకు అటువంటి మాటలు మాట్లాడుతావు?" అని మరీ చిరాకు పుట్టినప్పుడు అడిగే దాన్ని.

"తప్పేమి వుంది. ఈ మాటలో తప్పేమివుంది?" అని మళ్లీ ఆ మాటే వాడేవాడు. నాకు అర్థం అయ్యేది కాదు. మొండితనానికి ఆమాట మళ్లీ వినిపిస్తున్నాడా? లేక మాటల్లో నితప్పొప్పులే తెలియకుండా పోయిందయ్యా? ఇంకా కదిలిస్తే ఇంకేమేమి మాటలు వాడుతాడో అని నోరు మూసుకొని వూరుకునేదాన్ని.

మంచయినా, చెడయినా కూతుర్నయిన నాకీ బాధ భరించక తప్పదనుకున్నాను. ఆయనకైనా వున్నది నేనేగదా. ఎవ్వరి సంగతి ఎట్లా వున్నా ఆయనకు సంతృప్తిగా భోజనం పెట్టేదాన్ని. పొద్దున్నా, మధ్యాహ్నం కాఫీ, టిఫిన్ పెట్టేదాన్ని. పిల్లలందరికన్నాకూడా ముందు పిలిచి పెట్టేదాన్ని. తినేటప్పుడు బాగానే తినేవాడు. 'ఇన్నెందుకు చేశావు?' అని అడిగేవాడుకాదు. వొక్కొకసారి పళ్లెం చుట్టూ ఏమున్నవో చూచి తృప్తిగా భోజనం చేసేవాడు.

"కొంచం నెయ్యి తగలెయ్," అనేవాడు. నెయ్యి ఎంత వడ్డించినా 'ఊ' అనేవాడుకాదు. చెప్పుకోటానికి నాకే

[illegible]. 'ఊ' అనలేదనికాదు నా బాధ. ఆయన తృప్తిగా తిని లేస్తే నా మనస్సుకు ఎంతో ఉల్లాసంగా ఉండేది. కాని ఈ విధంగా నాలుగయిదు రోజులు భోజనం చేసి "భోజనానికి ఇంత ఖర్చెందుకు?" అని నోరు చేసుకునేవాడు. నేను నివ్వెరపోయేదాన్ని. [illegible] శుభ్రంగా భోజనం చేసి, "భోజనానికి ఇంత ఖర్చెందు"కంటే నేను ఏమి చెప్పేది? ఖర్చు అనుకుంటే [illegible] వుండగూడదా? [illegible] అంతవరకైనా కలిసి [illegible]! కాని అలాచేసేవాడు కాడు. పైగా మా ఆయనతోపాటు [illegible] ఆయన భోజనం [illegible]. ఏదో వొక వంక పెట్టి [illegible] చూచిపోతుండేవాడు. [illegible] పాటున పదన్నా [illegible] అయితే, ఆ రోజు ఇల్లులేచి [illegible]. ఆ వంకా, ఈ వంకా పెట్టి [illegible] పిల్లలను కొట్టేవాడు. నాకడుపు [illegible] పోయేది.

[illegible] పిల్లలను ఏనాడూ కొట్టి [illegible], మావారికీ కూడ పిల్ల[illegible]. [illegible] చేస్తే మందలించేవాళ్లం. [illegible]. అట్లా పెరిగారు [illegible]. ఆ పిల్లల్ని చీటికీ మాటికీ [illegible] నాకు ప్రాణం ఎగిరి[illegible] అయ్యేది.

"ఎందుకట్లా ఉత్తి పుణ్యానికి కొడతావు పిల్లల్ని?" అంటే నామీదకు లేచేవాడు. "నీకు పిల్లల్ని అదుపులో పెట్టటమే చేతగాకపోయె. నేను ఇవ్వాళ చెపుతున్నాను. మీరంతా నోట్లో మట్టికొట్టుకు పోతారు." అనేవాడు.

ఎవ్వరికి చెప్పుకోను? కడుపు చించుకుంటే కాళ్లమీద పడుతుంది. ఎక్కడ మా వారికి తెలుస్తుందో అని నోరు నొక్కుకు కూర్చునేదాన్ని. అక్కడికీ వారు ఆఫీసునుంచి వొచ్చీరాగానే పిల్లలు వెళ్ళి ఏదో వొకటి చెపుతూనే వుండేవారు. అందులో చివరి పిల్లవాడు మరీనీ. వారు రాగానే ఇంట్లో జరిగిన సంగతులన్నీ వొచ్చీరాని మాటల్తో అన్నీ చెప్పవలసిందే. వారు విని వూరుకునేవారు. ఒకటి రెండు సార్లు నన్ను వచ్చి అడిగారు.

"అన్నీవొట్టిదే," అన్నాను.

"మరి చిన్నవాడు చెపుతున్నాడే," అన్నారు.

"వాడేం చెప్పాడో, [illegible] అనుకున్నారో," అన్నాను. వారు నమ్మినట్టులేదు. ఆలోచిస్తూ వెళ్ళిపోయారు. కాని నా మనస్సులో ఈ పాపం ఎప్పుడో వొకసారి పండక పోదని భయంగానే వుండేది.

అప్పటికి మానాన్నకి డెబ్బయి అయిదేళ్లు. ఆ వయస్సుకి ఆరోగ్యం

గానే వుండేవాడు. మాతోపాటు అన్నీ తింటూనే వుండేవాడు. అయితే నాలుగు అయిదు రోజులకు వొకసారి అన్నం అరగటంలేదని గోల పెట్టేవాడు. కడుపులో బరువుగా వుంటూ వుందనీ, గొంతులో మంటగా వుంటూ వుందనీ కంగారు పెట్టేవాడు. డాక్టరుకి చూపించమనేవాడు. మా ఇంటికి దగ్గర్లో పిల్లలకు మందిచ్చే వొక డాక్టరు వున్నాడు. ఆయన మంచివాడూ, సమర్థుడూను. ఆయన దగ్గరకు తీసుకు వెళ్ళాను. ఆయన పరీక్ష చేసి, "ఏమీ లేదు. బాగానేవుంది," అన్నాడు.

"ఏమీ లేకపోతే గొంతులో మంట ఎందుకు వస్తుందండీ?" అని అడిగాడు మా నాన్న.

"వయస్సు మళ్ళిం తర్వాత ఆరోగ్యం వయస్సులో వున్నట్టు వుండమంటే వుంటుందా? వయస్సును బట్టి ఏవో వస్తుంటాయి," అన్నాడు డాక్టరు.

ఈ మాటకు మా నాన్నకు కోపం వచ్చింది. "అయితే డాక్టరుగారూ, నా వయస్సులో వాళ్లందరకూ గొంతులో మంట రాదేం?" అని అడిగాడు మానాన్న.

"గొంతులో మంట కాకపోతే ఇంకొకటి వస్తుంది," అన్నాడు డాక్టరు.

"మా అన్నయ్య వున్నాడు. ఆయన నాకంటే అయిదు సంవత్సరాలు పెద్ద. ఆయనకు ఏరోగంలేదు. ఇనప కడ్డీకి మల్లే వున్నాడు," అని మొదలు పెట్టాడు మానాన్న.

మానాన్న ధోరణి నాకు తెలుసు. అందుకని మాటలు పెరగకుండా "తిన్న అన్నం అరగటం లేదండీ. ఏదన్నా టానిక్ ఇస్తే తాగుతూవుంటాడు," అన్నాను.

ఆయన టానిక్ రాసి ఇచ్చాడు. అది తీసుకొని నేను బయలుదేరుతుండగా, "ఎంత అవుతుందండీ," అని అడిగాడు మా నాన్న.

"పది పన్నెండు రూపాయాలు కావచ్చు," అన్నాడు డాక్టర్.

"పన్నెండు రూపాయిలా?" అని విస్తుపోయాడు మా నాన్న.

"ఎంత అయితే ఏం నాన్నా? జబ్బు తగ్గటం గదా ప్రధానం," అన్నాను.

"ఇంతఖర్చు పెడితే తీరా జబ్బు తగ్గుతుందో లేదో," అన్నాడు మా నాన్న.

"తగ్గక ఏం చేస్తుందిలే నాన్నా, వెళ్దాం రా," అని మా నాన్నను చెయ్యి పట్టుకొని బయటకు తీసుకు వచ్చాను.

ఆ మందు రోజూ అన్నం తిన్న తర్వాత తాగేవాడు. రెండుమూడు

[illegible]లు గడుపనిచ్చు, "దండగ మందు. [illegible]లేమి పాడూలేదు. దీనికి పన్నెండు [illegible]యిలు తగలేశావు. నేను చెపు[illegible]న్నాను. పువ్వులు అమ్మినచోటే [illegible]లు అమ్ముకునే గతి మీకు పట్టక [illegible] చెవు తెగ్గోయించుకుంటాను," [illegible]డు. నేను విని ఊరుకున్నాను. [illegible] "వాలంటేనే డాక్టరు దగ్గరకు [illegible] వెళ్లానుగదా అని అడిగి ఏం [illegible] గనక! కాని అన్నం తిన[illegible]. "[illegible]ముందు ఇట్లా తగలవెయ్య," అని [illegible] అనకుండా వుండేవాడు [illegible].

[illegible] మా పెద్దమ్మాయి అత్త[illegible] ఇంటిదగ్గరనుంచి వచ్చింది. మా [illegible] అన్నం తిని మందు తాగు[illegible]

"[illegible] అది తాతా?" అని అడి[illegible] పెద్దమ్మాయి.

"[illegible]," అన్నాడు మానాన్న.

"[illegible] అమ్మాయి," అన్నాను [illegible]

"[illegible]?"

"[illegible] ఏమీ అరగటం [illegible]. అందుకని డాక్టరు మందు [illegible]," అన్నాను నేను.

[illegible] పెద్దమ్మాయిది అచ్చగా వాళ్ల [illegible]. ఏదీ దాచదు. "అదేమిటి [illegible], ఈ వయస్సులో తినటమేగాని [illegible]ందా? అన్నం అరక్క పోతే తగ్గించి తింటే సరి పోయె," అన్నది.

ఇక చూడండి. తోక తొక్కిన తాచల్లే లేచాడు మా నాన్న. 'ఈ ఇంట్లో నాకు నాలుగు మెతుకులు తినే యోగం కూడా లేదు' అన్నాడు. 'పెద్దవాళ్లు మొదలుకొని చిన్న వాళ్ల వరకూ అందరికీ లోకువే' అన్నాడు. 'నేను చచ్చిం తర్వాతగాని, నీ బతుకు బయిట పడదు అని అది అననే అన్నది,' అన్నాడు చచ్చిన మా అమ్మను తలచుకొని. 'ఈ ఇంట్లో నేను పచ్చి మంచి నీళ్లు కూడా తాగను,' అన్నాడు. పై పంచె వేసుకుని, కర్ర పట్టుకొని, టకటక పోటు వేసుకుంటూ బయటకు వెళ్లిపోయాడు.

"తాతసంగతి తెలిసివుండి కూడా ఎందుకు అన్నావమ్మా ఆ మాట," అన్నాను పెద్దమ్మాయిని ఉద్దేశించి.

"ఏమన్నానే?"

నిజమే. ఎన్నాళ్లనుంచో నా కడు[illegible] అన్నది. [illegible] అయిదో సంవత్సరాన పిల్లలతో పాటు భోజనం టిఫిన్లూ తింటూ కూర్చుంటే ఎట్లా అరుగుతుంది? ఆ తినటంలో కూడా వీళ్లకు నా ఆస్తి రాసిచ్చాను! ఎందుకు ఖర్చుపెట్టించ గూడదు? అన్నట్లు కసిగా తినేవాడు. ఆయన తిన్నంత సేపూ ఆ ఉద్దేశం ఆయన మొహంలో నల్ల సిరాతో రాసినట్లు

కనుపిస్తూనే వుండేది. తినవలసిందే. ఆయన సుఖంగా తిని సుఖంగా వుండాలనే మా అందరి కోరికాను. కాని ఆయన ఉద్దేశం వేరు. ఏదన్నా టిఫిన్ పెట్టినప్పుడు; "ఈ ఆస్తంతా మీరు ఎట్లాగూ నమిలి వేసేదే. కాస్త నన్ను కూడా నమలనియ్యి," అనేవాడు.

"ఎందుకు నాన్నా అట్లా మాట్లాడుతావు ?" అనే దాన్ని.

"కాకపోతే మరేమిటి? మీ చేతుల్లో పడి నా డబ్బు గజగజ వొణికి పోతుంటే, చూస్తూ వూరుకోవలసిన కర్మ పట్టింది," అనేవాడు.

మొదటిసారి ఆయన ఈ మాట అన్నప్పుడు నాకు చాలా కష్టం వేసింది. నిజానికి ఆయన డబ్బు మేము దమ్మిడీ ముట్టుకోవడం లేదు. ఆస్తయితే రాసి ఇచ్చాడుగాని, దానిమీద వొచ్చే అయివేజు ఆ కేసుకనీ, ఈ కేసుకనీ ఆయనే తీసుకుంటూ వుండేవాడు. మా వారి జీతం డబ్బే మేము ఖర్చుపెట్టేది. ఆ

మా-టు అన్నాను.

"అయితే నా డబ్బు ఖర్చు పెట్టటం లేదన్నమాట !" అన్నాడు మా నాన్న.

"నీకు తెలియదా నాన్నా ?" అన్నాను.

"నాకన్నీ తెలుసు. నా ఆస్తి వుందనే ధీమాతోనేగా నువ్వు చేతికి వచ్చినట్లు ఖర్చుపెడ్తున్నావు? రేపు నీ రెండో కూతురు పెళ్లికి ఎవ్వరి డబ్బు కట్నం ఇస్తావ్? నే నిచ్చిన ఆస్తేగా? ఏమొచ్చినా అది వుందనేగా చేతికి అందింది అందినట్లుగా నువ్వు ఖర్చు పెట్టేది?" అన్నాడు.

అదీ అసలు సంగతి. అందుకని మేము ఏ ఖర్చు పెట్టినా, తన డబ్బు ఖర్చు పెడుతున్నట్టే ఆయన భావించేవాడు. నిజానికి మేము ఖర్చుపెట్టే సందర్భంలో ఆయన ఆస్తి సంగతే మాకు జ్ఞాపకం వొచ్చేదికాదు. మా ధోరణిలో మేము ఖర్చు పెడుతున్నాం. మా తాహతుని బట్టి మేము ఖర్చు పెడుతున్నాం. మాలో దుర్వ్యసనాలు ఎవ్వరికీ లేవు. మా నాన్న తను బ్రతికినట్టు అందర్నీ బ్రతకమంటాడు. తను ఆస్తి ఇచ్చాడు గనుక, మా జీవితాల నన్నిటిని తన దృష్టికి అనుకూలంగా మలుపుకోమంటాడు. ఈ ప్రయత్నంలో మేము నాశన మైనా ఆయనకు ఏటువంటి అభ్యంతరమూ వున్నట్టు లేదు. ఏంచేసేటట్టు ?

[illegible]

ఇంటికి వచ్చాడు, మా నాన్న. నేను సంతోషించాను. అప్పటి వరకూ ఏమయి పోయాడో అని మనస్సులో ఎంతో బెంగగా వుంది.

వొచ్చి ఎవ్వరితో మాట్లాడకుండా కూర్చున్నాడు. ఏమంటే, ఏం వినవలసి వస్తుందో అని మేమంతా తప్పుకు తిరగటం మొదలు పెట్టాం.

"[illegible] ఎన్ని చీరెలు దొంగిలించావు?"

"ఒకే ఒక్క చీరండి."

"ఒక్క చీరె దొంగిలించేందుకు మూడుసార్లు పోయావుట ఎందుకు?

"ఒక్కసారితోనే సరిపించుకొందామని చూచానండి. నా భార్య ఒక్కొక్కటే బాగు లేదని తిప్పి కొట్టిందండి."

[illegible] మూడో అమ్మాయికి నాలుగో [illegible] ఎక్కటమున్నా నేర్చుకుం[illegible] పంపుతున్నాం. ప్రస్తుతం [illegible] నటం, పిల్లైతే పగలగొట్ట[illegible] బందులు పీకటం అది [illegible] దగ్గరవున్న పలక

[illegible]

"[illegible]" అని అడిగింది.

"[illegible] తాతే." అన్నాను, [illegible] చెప్పి మరిపిద్దామని.

"[illegible], ఇప్పుడే," అన్నది.

[illegible] నుంచి ఈ మాటలు [illegible] నాన్న నేను అప్పుడే [illegible] నేమో నని భయ[illegible]. 'ఇట్లా రావే ?' అని పిలిచాడు ఆ పిల్లని.

ఆపిల్ల పలక కొనిపెట్టటానికి పిలిచాడనుకుంది. పరుగెత్తుకొని వెళ్లింది. 'పలక కొనిపెట్టు తాతా' అన్నది.

"పలక వుందిగా," అన్నాడాయన.

"పాడైపోయింది," అన్నది ఆపిల్ల.

ఇటువ్వు. బందు వయించుకు వస్తా," అన్నాడు.

"ఇవ్వను....," అని చెప్పి మిగిలిన బందులు వూడదియ్యటం మొదలు పెట్టిందా పిల్ల.

"ఎందుకే అట్లా పాడుజేస్తావ్ ?" అని అరిచాడు మా నాన్న.

ఆ పిల్ల మాట్లాడకుండా బందులు వూడదీస్తూనే వుంది. మిగిలిన బందులు

బాగుంటే ఆ పలకే వాడుకో మంటా రేమోనని ఆ పిల్ల భయం.

"ఇవ్వవులే?" అంటూ ఆ పిల్ల చేతిలోని పలక లాక్కున్నాడు మా నాన్న. ఆ పిల్ల ఏడవటం మొదలు పెట్టింది. 'నోరుముయ్' అని ఆ పిల్ల వీపుమీద చరిచాడు మానాన్న.

ఆ పిల్ల కెవ్వుమన్నది. నా గుండె గుభేలు మన్నది. మేము ఎన్నడూ పిల్లలను ఈ విధంగా కొట్టేవాళ్లంకాము. అందులో మా ఆయనకి తన అమ్మమ్మే ఈ పిల్ల రూపంలో మా కడుపున పడిందని ఉద్దేశం.

"ఎందుకాచంటిదాన్ని కొట్టటం?" అన్నాను నేను.

[illegible] వూరుకోమంటావా?" అన్నాడు మా నాన్న. "నాలుగు రోజులు కాలేదు ఆ పలక కొని. ఆరణాలు పోసి కొన్న పలక...." అని మొదలు పెట్టాడు.

[illegible] ఎవ్వరన్నావింటే నవ్వుతారు" అన్నా.

"నన్ను చూచి కాదు, నవ్వేది. తట్టతగలేసుకుపోయే మిమ్నల్ని చూసి. నా కళ్లఎదుట నా డబ్బు గజగజలాడుతుంటే చూస్తూ కూచోమంటావా? అది నావల్ల కాదు. పువ్వులు అమ్మిన చోట కట్టెలు అమ్మాల్సి వొచ్చినప్పుడు అప్పుడు తెలుస్తుంది మీకు. నేను పోతున్నాను. మీ ఇంట్లో ఇక పచ్చి గంగ కూడా ముట్టను," అన్నాడు.

ఆయనకు వొక చిన్నట్రంకుపెట్టె వుంది. ఆయనకు సంబంధించిన సమస్త వస్తువులూ అందులోనే వుంటై. ఆ పెట్టె తీసుకొని కర్రమోటించుకుంటూ వెళ్లిపోయాడు మా నాన్న.

వెళ్లిన నాలుగు రోజులకల్లా ఆయన దగ్గరనుంచి ఉత్తరం వచ్చింది. ఆయన నాకు రాసిన ఆస్తి తిరగరాయవలసిందనీ, లేకపోతే మా బ్రతుకులు బయటపెడతాననీ దాని సారాంశం. నేను మెదలకుండా ఊరుకున్నాను. ఈమధ్య మా ఊరినుంచి వొక బంధువు వచ్చాడు. మేము తనని సరిగ్గా చూడలేదనీ, వేళకు భోజనంకూడా తనకు [illegible] కొని తనకు పెట్టేవాళ్లం కామనీ మా నాన్న చెపుతున్నాడట. ఊరంతా గోలగా వుందట. ఆస్తి రాయించుకొని కన్న తండ్రిని ఇంట్లోనుంచి [illegible] బ్బుగా చెప్పుకుంటున్నారట. నే నేమి చెయ్యను? ఎవ్వరికి చెప్పుకోను! ఎవ్వరికి చెప్పుకుందామన్నా కన్న తండ్రిని గురించి చెప్పుకోవాలాయె. కడుపు చించుకుంటే కాళ్లమీద పడుతుంది. ఎటు తిరిగీ లోకువ అయ్యేది నేనే. అందుకని భగవంతునిమీద భారం వేసి, అపవాదు లన్నీ దిగమింగుతూ కూచున్నాను. ★

పోచుకోలు రాయుడు

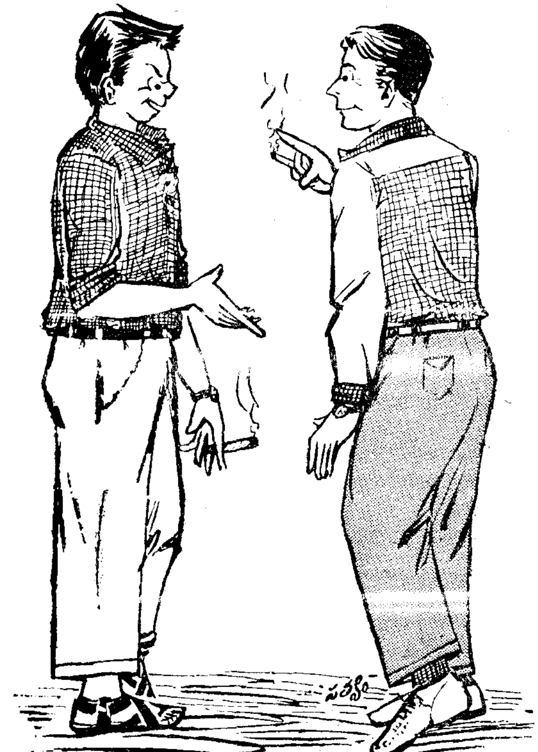

"శృంగార నైషధం అద్భుత కావ్యం సుమీ!"

"అద్భుత శృంగారరసకావ్యం కదుటోయ్!!"

"ప్రతి పదంలో శృంగారరసం తొణికిసలాడుతోందనడం అతిశయోక్తికాదు."

"శ్రీనాథుని రచనావిధానం అద్వితీయం."

"ఆ కావ్యాన్ని క్షుణ్ణంగా పఠించి వుంటావు."

"అప్పే నే నది ముట్టందే? నీవు?"

"నే నది చూడందే!"

వడ్లమాని రామమ్, అమలాపురం

ఈ శీర్షిక క్రింద పాఠకులు జోక్సు పంపితే వేస్తాము.